

Такий зсув у концепції банківського бізнесу може призвести до переміщення акцентів на андерайтинг, консультаційні і дорадчі послуги та інші види комісійної діяльності. Нові можливості для банків несе участь у діяльності глобального ринку облігацій. На цьому ринку банки можуть виступити у якості брокерів між інституціональними інвесторами і позичальниками, пропонуючи свої вміння з оцінки кредито- та платоспроможності позичальників та пошуку контрагентів для укладання угод. Вони також можуть вийти на передній край у процесі формування і функціонування нових онлайнових інформаційних платформ для однорангового залучення і інвестування капіталу (P2P).

Крім того фінансові інститути, які не зазнали критичних втрат у період кризи, зможуть відкрити для себе нові можливості для збільшення долі ринку у той час коли великі банки ці ринки полишають.

Список літератури

1. Banking union [Електронний ресурс] / European Commission: The EU Single Market: Financial Services — 2013. — Режим доступу: http://ec.europa.eu/internal_market/finances/banking-union/index_en.htm (Станом на 3 вер. 2013 р.)

УДК 336.71:658.012.32

Є. С. Осадчий,

к.е.н., доцент кафедри менеджменту банківської діяльності, ДВНЗ «Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана»

ЗАСТОСУВАННЯ МЕТОДУ РЕЙТИНГІВ ДЛЯ ВДОСКОНАЛЕННЯ КОРПОРАТИВНОГО УПРАВЛІННЯ НА ФІНАНСОВО-КРЕДИТНОМУ РИНКУ

Актуальність вдосконалення корпоративного управління прийшла в національний фінансовий сектор разом зі зростанням присутності іноземного капіталу та посиленням конкуренції на фінансовому ринку. Фінансово-кредитним установам необхідна побудова новітніх систем управління, які дозволяли б одночасно та у повній мірі контролювати увесь спектр операцій, здійснюваних багатьма підрозділами з метою підвищення прибутковості діяльності та рівня конкурентоздатності.

Поточний стан і відчутний процес консолідації фінансово-кредитної системи України має стимулювати учасників ринку йти попереду законодавчих вимог щодо розкриття інформації та прозорості, оскільки більш прозорі фінансово-кредитні установи є більш привабливими для потенційних інвесторів та вкладників. Таким чином, потрібно відмітити певні проблеми, які назріли в сучасному розвитку корпоративного управління на фінансово-кредитному ринку і вимагають негайного розв'язання у таких напрямках (табл. 1).

Таблиця 1

**НАПРЯМИ ВИРІШЕННЯ ПРОБЛЕМ РОЗВИТКУ КОРПОРАТИВНОГО
УПРАВЛІННЯ НА ФІНАНСОВО-КРЕДИТНОМУ РИНКУ**

Державне регулювання корпоративних відносин	Нормативно-правове забезпечення
• чітке визначення та розмежування повноважень органів державного управління у галузі; • посилення державного контролю за дотриманням прав акціонерів; • оприлюднення державної політики щодо підприємств з державними частками; • підвищення ефективності управління державними корпоративними правами; • підвищення кваліфікації державних службовців	• приведення українського законодавства у галузі корпоративного управління відповідно до законодавства Європейського Союзу; • удосконалення наявних та розробка нових рекомендованих внутрішніх нормативних документів для акціонерних товариств; • розвиток недержавних форм захисту прав акціонерів, у тому числі через саморегулюючі організації та третейські суди; • запровадження системи моніторингу порушень прав акціонерів. • узагальнення судової практики у галузі корпоративного управління

Згідно з рекомендаціями Базельського комітету банківського нагляду, головними елементами корпоративного управління в банківському секторі є:

- 1) визначення стратегічних цілей і корпоративних цінностей;
- 2) встановлення і забезпечення певних меж відповідальності й підзвітності;
- 3) наявність у членів спостережної ради необхідної кваліфікації, відсутність негативного впливу на них правління банку або зовнішніх факторів;
- 4) наявність відповідних функцій нагляду в спостережних рад і правління;
- 5) прозорість управління.

З огляду на зміцнення довіри до банків, саме прозорість і відкритість інформації стає пріоритетним напрямом вдосконалення

корпоративного управління в банківській системі України. Тому важливо розглянути можливість застосування рейтингування банківських установ. Під банківським рейтингом слід розуміти узагальнюючу оцінку діяльності банку на основі якої можна визначити положення певного банку відносно інших банківських установ.

Спостереження за рейтинговою позицією конкретної кредитної установи та її аналіз сприяють прийманню обґрунтованих рішень стосовно подальших відносин суб'єктів господарської діяльності з даною кредитною установою.

Для більшої інформативності рейтинг у фінансово-кредитному секторі повинен відповідати чотирьом вимогам:

- інформація про діяльність фінансово-кредитної установи, на базі якої визначається його рейтинг, повинна бути об'єктивною;
- методика визначення рейтингової оцінки повинна бути науково обґрунтованою;
- рейтингова інформація повинна бути доступною широкому колу споживачів цієї інформації;
- визначення рейтингу фінансово-кредитної установи за встановленою методикою повинне бути періодичним (щомісячним, щотижневим, щоденним).

Запроваджуючи вдосконалення внутрішніх процедур корпоративного управління, необхідно створювати інформаційне поле, яке забезпечуватиме необхідний для зовнішніх контрагентів рівень прозорості фінансово-кредитної установи, і як логічне забезпечення вказаного процесу відкриття інформації, встановлення рейтингів і запровадження системи моніторингу порушень прав акціонерів.

Список літератури

1. Криклій О. А., Маслак Н. Г., Пожар О. М. та ін. Банківський менеджмент: питання теорії та практики [Текст] : монографія /— Суми : ДВНЗ «УАБС НБУ», 2011. — 152 с.
2. Костюк О.М. Корпоративне управління в банках Японії / О.М. Костюк, В.М. Фіронова // Проблеми і перспективи розвитку банківської системи України. — Т. 25. — Суми, 2008. — С. 38—44.
3. Enhancing Corporate Governance for Banking Organizations. February 2011 [Електронний ресурс] / BaselCommitteeonBanking Supervision. — Режим доступу : <http://www.bis.org/publ/bcbs122.pdf> (за станом на 21.09.2012)., с. 1—2.
4. Головіна Я.С. Розвиток корпоративного управління в банках України // Економіка і держава. — 2010. — №12. — С. 142.